

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristolpna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 117.

V Ljubljani, v torek 26. maja 1885.

Letnik XIII.

Volitve na Koroškem.

O bodočih volitvah za državni zbor „Mir“ koroškimi Slovencem piše:

Korošci!

V kratkem bote volili poslance za državni zbor na Dunaji. Volili jih bote za šest let, zato glejte, da izvolite take može, ki bodo v šestih letih tudi v resnici kaj storili za vas, volite katoliško-konservativne može!

Naši poslanci se bodo z besedo in djanjem potegovali za te reči:

1. da stopi v veljavo krščanska vera, in da se zabranijo take postave, ki bi bile nasprotne sveti katoliški cerkvi; posebno toraj za krščanske šole, in pa za to, da dobimo več duhovnikov, katerih zdaj tako primanjkuje;

2. da se v resnici dajo vsem narodom enake pravice, in s tem konec naredi prepiru med narodi;

3. da se red napravi v gospodarstvu, da se ne bodo ljudje zavistno vojskovali drug z drugim, ampak da najde pošteno delo kmeta, rokodelca in kupčevalca svojo brambo in svojo plačo;

4. da se varčno gospodari z državnim premoženjem, da se davki pravično razdelijo in če mogoče zmanjšajo, ne samo cesarski davki, koleki in pristojbine, ampak tudi deželne in občinske priklade, ki se jih zdaj ne moremo izogniti zavoljo nekterih državnih postav;

5. za take postave, da se znebimo postopačev, in da dobimo dobrih poslov, da pride boljši red v občinsko pravo in domovinsko pravico;

6. za postave proti oderuhom, in da se kmet ne bo smel preveč zadolžiti, da se zmanjšajo vknjiženi dolgovi s pomočjo države, da se zniža prepisnina po dedščinah, in več takih reči, o katerih sklepati deželni zbor nima oblasti;

7. da se olajšajo ali spremenijo vse tiste postave in vsi ukazi, proti katerim ljudje največ tožijo; n. pr. da se odpravi legaliziranje ali vsaj omeji; da naj hodijo otroci namesto osem le šest let v vsakdanjo šolo, potem pa nekaj časa v nedeljsko šolo.

Stojmo trdno, da pošlje vendar enkrat tudi Koroška dežela take poslance na Dunaj, kakor si jih svitli cesar in mi želimo. Naši poslanci naj delajo za blagor in za mir med narodi mogočne Avstrije, in naj podpirajo sedanjo vlado, ki je za Korošce več storila, kakor vse prejšnje.

To bote dosegli posebno Vi volilni može iz kmetiskih občin, ako volite sledeče može, ki jih Vam priporočamo. Poznamo jih, da so poštenjaki in da Vam dobro hočejo, da so možaki, vredni, da jim zaupate:

Naši kandidatje so:

Za kmečke občine Celovškega in Velikovškega okraja:

Nj. ekscelenca gosp. **Feliks baron Pino**,
e. kr. kupčijski minister.

Za kmečke občine Beljaškega in Borovskega okraja:

Gospod **Andrej Einšpieler**,
e. kr. profesor v pokoju.

Za kmečke občine Spitalskega in Št. Mohorškega okraja:

Gospod **Janez Peitler**,
posestnik in župan v Rennwegu.

Za kmečke občine Št. Vitskega in Volšberžkega okraja:

Gospod **Jurij Pongratz**,

posestnik in župan v Št. Andražu.

Korošci! Ti može hočejo dati Bogu kar je Božjega, in cesarju, kar je cesarjevega; volite jih enoglasno! Pokažite, da ljubite svojo domovino, da razumete, kaj je Koroški deželi v prid, in da se znate tudi možko potegniti za to, kar ste spoznali za dobro!

Kmetom v pomoč.

Piše Ivan Belec.

(Dalje.)

O stalnem domu.*)

Stalen dom je potreben.

Iz tega, kar smo dozdej govorili, se razvidi, da se zemljišča ne smejo niti zadolževati, niti razkosavati, niti eksekutivno prodajati. Tako zemljišče ali tak grunt, ki se ne sme niti zadolževati, niti razkosavati, niti eksekutivno prodajati, se pa imenuje stalen dom ali kmetijski dom.

Vse dosedanje priča, da je stalen kmetijski dom potreben; zato nam o tej potrebi zdaj ni treba obširneje govoriti. Omeniti hočem le nekterih stvari.

Bog je zemljo izročil človeškemu rodu, da bi se ljudje na njej živili in si nebesa služili. Človeški rod se pa vzdržuje in množi edino le po družini, zato se mora zemlja obračati v družinsko korist, zato posamezni človek ne sme z zemljo ravnati, kakor bi se mu ljubilo. Posamezni človek sme in mora skrbeti, da se ob zemljišči živi njegova rodovina. A to bi še ne bilo dosti, ko bi skrbel samo za sedanjo družino; skrbeti mora, da se zemljišče v rodovitnosti ohrani, da se bo mogla tudi prihodnja družina na njem živiti.

Zemlja ne bo minula in na zemlji človeški rod ne bo zginil, dokler se ne prikaže Sin Božji na oblakih nebes. Ako zemlja ne mine, ako človeški rod ne mine, kako bi si ti minljivi človek, ki boš v nekaj letih prah in pepel, smel prilastovati neomejeno ali popolno pravico čez zemljišče. Prejšnji rod ti je izročil zemljišče, da na njem skrbiš za sedanji rod in da kedar omagaš, izročiš zemljišče prihodnjemu rodu. Ko bi bil ti zadnji na zemljišči, ko bi bil za teboj precej sodnji dan, potem bi že ti smel zemljišče pustošiti in dolg nanj delati, da bi le tvoja družina pri tem škode ne trpela. Se vé greh bi ti tudi v tem slučaju imel, ker se božji dar, ker se zemljišče ne sme nikdar napačno obračati ali ta greh bi se dal vendar izgovarjati, ker bi s tem nobenemu človeku ne škodoval.

Ti si zemljiški gospodar, a ti nisi neomejeni zemljiški lastnik. Ti ne boš nič s seboj vzel, a odgovor boš moral dati od vsega, kar si tu imel. Ti si oskrbnik in ti moraš biti dober oskrbnik, ti ne smeš svoji družini škodovati in ti tudi prihodnjemu rodu ne smeš nič škodovati. Ako ti napraviš zemljiški dolg, škoduješ svoji družini, ker se mora odsej zemljiški dohodek namesto v družinske koristi obračati v obresti; ti škoduješ prihodnjemu rodu, ki

*) V tem oddelku bom skoraj o vseh važnejših rečeh sledil dr. R. Meyerju. Meyer je eden najslavnejših in menda tudi najplodovitejših narodno-gospodarskih pisateljev sedanjega časa. On je sicer protestant, a o katoliški cerkvi govori povsod z največjim spoštovanjem. Pis.

bo obdeloval zemljišče, ktero je zdaj v tvojem oskrbovanju, ker bo vedno moral plačevati obresti. Kdo ti je dal pravico škodovati prihodnjemu rodu? Nihče, nihče ti ne more dati te pravice in ti tudi te pravice nimaš. Tedaj ako delaš dolg, delaš krivico.

Isto tako smo videli, da je tudi zemljiško razkosavanje večidel škodljivo. Zategadel ti nimaš pravice zemljišča razkosavati tako, da bi razkosavanje škodovalo tvoji družini ali prihodnjemu rodu.

Kakor pa ti ne smeš svoji družini škodovati, tako tudi drugi ne smejo tvoji družini zemljišča jemati ali eksekutivno prodajati. Tvoja družina je vzrastla na zemljišči, je zvezana z zemljiščem, zato je nihče ne sme z zemljišča pognati. Se vé, ker pa človek ne živi samo v družini, ampak tudi v človeški družbi, zato se sme, kedar občina koristi zahteva, družini vzeti del zemljišča ali morebiti celo zemljišče proti primernemu odškodovanju; n. pr. ako bi bila pri vasi cerkev premajhna in bi hotli novo delati in bi ne bilo nikjer pripravnejega prostora kot na tvoji njivi, moral bi ti dati njivo in ko bi se železnica po tvoji senožeti merila, bi se ti ne mogel vstavljati.

Človek nima neomejene pravice do zemljišča, on ne sme niti zemljišču, niti družini, niti prihodnjemu rodu škodovati. Dokler so bile postave krščanske, je bilo v postavah naravnost rečeno, da človek nima te pravice in postave so branile, da človek ni mogel niti zemljišču, niti prihodnjemu rodu škodovati. Zdaj pa pravijo postave, da je človek neomejen, svoboden gospodar, da sme delati z zemljiščem, kar mu drago.

Te postave se nekterim zdé zelo modre, zato nič ne škoduje, če jih pojasnimo z zgledom. Nek prevzetan ali neumen bogatin bi kupil vse njive in vrtove okoli mesta, in ako bi jih ne hotel in ne pustil obdelovati, bi mesto veliko škodo imelo in vendar bi se ne dalo pomagati. Recimo, da bi dal ta bogatin kamnja ali peska navoziti na njive in vrtove, kdo bi mu smel braniti, ako je neomejen gospodar! Morebiti kdo poreče, tega bi pa gosposka že ne pustila, da bi se zemlja tako vničevala; jaz tudi mislim, da bi gosposka branila. Ako bi pa gosposka branila, bi s tem kazala, da gospodar nima neomejene pravice do svojega zemljišča, bi s tem kazala, da postave, ki pravijo, da je gospodar popolnem svoboden, niso prave, niso dobre.

Da, mi imamo še celó gojzdne postave, ki branijo (se vé bolj na papirju) gojzde do golega briti. Tedaj po gojzdnih postavah kmet ni popolno svoboden gospodar svojega zemljišča. In vendar postave dovoljujejo kmetom dolg delati, to se pravi, v postavah je dovoljeno gojzd do golega briti. Kteri kmet namreč vničuje svoj gojzd, ali tak, ki je trden? Ne, ampak tak, ki v dolg leze, ki je zadolžen. Zadolženi kmet mora sekati ali pa grunt pustiti. Tedaj, kar brani ena postava, dovoljuje druga. Ali ni to čudno, ali ni to nedosledno?

Dosledno bi le bilo, ko bi se v postavah reklo: Vničaj zemljo, kolikor ti je ljubo in za prihodnji rod nikar ne skrbi, ali pa, ko bi se reklo: ti moraš skrbno obdelovati zemljo in moraš skrbeti, da tvoji nasledniki ne bodo nesrečni. Ako hočemo biti dosledni, moramo eno izmed teh dveh reči zbrati ali prvo, namreč neomejeno svobodo vničiti zemljo in ljudi, kakor bi nihilisti radi, ali pa drugo, namreč precej omejeno svobodo, kakor jo krščanstvo zahteva. Krščanstvo nam omejuje svobodo učeč, ti ne smeš delati, kar bi se tebi ljubilo, ampak to, kar je

v čast božjo, ti ne smeš bližnjemu škodovati niti v najmanjši reči, kajti ti moraš bližnjega ljubiti, kakor samega sebe.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. maja.

Notranje dežele.

Volitve v Istri pričnó se 29. t. m. za državni zbor. Nikakor ne moremo odobravati načina, po katerem so se kandidacije, katere naj Slovani volijo, tako dolgo svetu prikrivali. Pav radi bi jih bili i mi priporočili za Binkošti v vstrajnejšo podporo, a razun dr. Viteziča, nismo vedeli za nikogar! Škoda, da jih ni volilni odbor pravočasno vsem slovenskim časnikom naznanil; mi vsaj smatramo si za našo dolžnost po vsih slovenskih pokrajinah slovenstvo podpirati. Ker so nam isterski kandidacije še le v praznikih došli v roke, objavljamo jih še le danes za Istro, z vročo željo, da naj bi jih ondašnji Slovani brez izjeme narodnosti in brez razločka stanú oglasno volili. Dotični kandidacije so: g. dr. Vinko Vitezič, odvetnik, v volilnih okrajih Lošinj, Pazin in Volosko; gosp. Vekoslav Spinčič, c. k. profesor in šolski nadzornik v Kopru, v volilnih okrajih Koper, Poreč in Pulj, oba za kmečke občine, ki volijo na 29. t. m. — Za mesta in trge na 2. junija volijo naj vsi Slovani po Istri g. dr. Mandiča, zdravnika v Trstu! Z združenimi močmi in zmaga je naša!

„Parlamentarjev“ dopisnik iz Maribora našteva v „Parlamentarji“ **bolečine štajarskih Slovincer**, za katere v bodočem državnem zboru želi zdravila. Pred vsem drugim zahteva temeljito presnovo Celjske okrožne sodnije v takem smislu, da se tudi na Slovence tam živeče nekoliko bolj ozira, kakor splošne pritožbe kažejo, kakor se je do zdaj in da tudi slovenski jezik tam enkrat domač postane. Dalje se morajo pruskemu „Schulvereinu“ perute tolikanj postriči, da mu ne bo več mogoče slovenskih otrok ponemčevati in iz dobrih Avrijcev Prusom aposteljnó pripravljati. Pred vsem drugim naj se pa po Malem Štajarji iz šole odpravi ponemčevanje; Slovincem se mora ondi konečno vendar že ravnopravnost z Nemci priznati. Da se bodo prihodnji naši poslanci skupno naštetim nedostatnostim uprli in da bodo pri tem tudi skušali večino državnega zbora za-se pridobiti, tega se je pač nadjeti, ker krivice, se našim bratom po Štajarji že leta in leta godé in glasno po odpravi kličejo. Lepo nalogo in mnogo bodo opraviti imeli bodoči slovenski poslanci v državnem zboru, le naj ne bodo zgolj potrpežljivi tovariši ostalih desničarjev, temveč naj tudi sami stopijo na dan s pravičnimi zahtevami, pri katerih naj ne opusté opazke, da je sedaj čas, v katerem naj jim desnica do sedaj skazovano prijaznost z enako povrne.

Če je kedaj kaka država imela vzrok o binkoštnih praznikih prositi svojim podanikom duha miru, imela je to nalogo izvestno naša ljuba **Avstrija** po vseh svojih pokrajinah, ne da bi se na narodnost le količkaj ozirali. Vsi smo si v laséh! Slovinci in Slovani med seboj in z Nemci, ter z Lahi, Nemci pa, kolikor se le dá, tudi med seboj. Kaj takega Avstrija ni še kmalo doživela. Kaj je vzrok tej bolezní? Nestrpljivost drugega ni! Da ne bomo po domačih ranah brskali, stopimo korak proti severu k sosedom avstrijskim Nemcem. Boj je ondi hujši, nego pri nas! Nemcem se nezmerno za malo zdi, da jim je pravična vlada na podlagi konstitucije iztrgala vaje iz samopašnih rok, rekoč: pravico vsem, ne le vam. V državi, kakor je ravno naša, imajo vsi narodi enake pravice in se vsakemu svoje spodobi, to je pa ravno nekaj, kar ne gré in ne gré v nemške možgane, od tod tolikanj mrznje nasproti Slovanom, od tod toliko prepira doma med njimi samimi. Znano je, če je malopriden človek doma žaljen, da si pri sosedu pomoči išče. Tako so storili Nemci. Pri vsem tem pa oni le mislijo, da so žaljeni, ker se je začela pravica konečno tudi nam Slovanom priznavati. Ker nas nimajo več pod pestjo, smatrajo nas za svoje sovražnike in Bismarka nad nas kličejo. V ožgled tega bi jim bilo v resnici iz celega srca želeli, da bi jih razsvetlil duh mirú božjega, ki bi potem blagodejno vplival na celo našo državo.

Bodoči državni zbor na Dunaji bo, kakor do sedaj vse kaže, Taaffeja in njegovo vlado še zdatno podprl, česar si je grof Taaffe tudi popolnoma v svesti. Ob enem bo pa tudi število odločnih nasprotnikov njegovih večje postalo, kakor jih je imel sedaj. To so namreč tisti možje, ki so se jeli okoli dr. Knotza in Pickerta zbirati pod zastavo, na kateri imajo zapisano „schärfere Tonart“ in katero veter vedno na Prusko obrača. Grof Taaffe se pa teh mož menda jako malo boji, prvič ker bodo v manjšini in drugič, ker mu svojega nasprotstva ne skrivajo. Kaj da se bo pozneje porodilo iz „schärfere Tonart“ pokazala bode letošnja jesen, kedar se bo novi državni zbor sešel, kteremu se bo vlada predstavila kot nad strankami stoječa oblast. Nam bi to že vgajalo, naj bi se v resnici tudi dejanski v vsakdanjem življenji izvrševalo. Kaj nam koristi vlada,

ako še tako visoko nad strankami stoji, če se pa po zelenem Štajarji še vedno pruski „Schulverein“ po Primorji pa irredenta postavlja in Slovence v kot potiska!?

Vnanje države.

Lahom ob Rudečem morji se tako godi, da se bodo morali še sleparstva posluževati, ako se bodo hotli srečno iz prenaplene okupacije izkupati. V ministerskem sovetu v Rimu so se nedavno o tem menili; mnogo jih je bilo tako zbeganih, da pri vprašanji: „kaj pa bo sedaj z nami, ko so se Angleži iz Sudana umaknili“, — niso mogli reči ne bev, ne mev. Mancinija, ministra zunanjih zadev, pa taka malenkost nikakor ne vstraši. „Kaj si bote zaradi tega glavo vbijali, je rekel, to pojde vse samo po sebi, kakor ura! Nekaj malega poslali bomo naših vojakov v ondašnje puščave; stroški ne bodo neznosni ter se bodo vsak dan zmanjševali, za kar bode že moralno podnebje skrbelo. Kolikor jih bo dan na dan po razbeljenem pesku obležalo, pokopali jih bodo sproti. V Rim se bodo pa pošiljali telegrami: „Kasalo smo si prisvojili; na Keronskih hribih pretepli smo Abesince; Osmána Digma in sto tisoč upornikov smo si podvrgli; Suakim je naš pa Nackov! Chartuma čaka enaka nezgoda, Mahdija bomo na meh odrli, kedar nam pride v pest. Pri vseh teh naporih so pa naši vojaki zdravi, izgledajo vam pa že kakor — nageljni! Take depeše pojdejo po celi Evropi in kdor bi jih ravno ne verjel, naj gré pa sam tjakaj gledat.“ Tako Mancini. Vse bi bilo v redu, ko bi na svetu le sporočevalcev ne bilo, ki bi pa danes ali jutri resnico pisali, da Lahom v Masani že pitne vode primanjkuje, da je že polovica vojske bolne, da so bili od Abesincev tepeni in kar je še več drugih takih lepih reči. Razloček je le ta, da so besede zgoraj omenjene le v Mancinijevem načrtu, poslednje so pa vseskozi resnične.

Letošnjo spomlad je bilo po nemških listih jako mnogo čitati o novih pridobitvah v **Afriki** in na Novi Gvineji pri Avstraliji. Navdušenje za izseljevanje tjakaj je bilo po nemških listih že toliko, da bi bil človek mislil: No, to mora biti prava deveta dežela, kjer imajo ograje kar iz belih štruc zgrajene, kjer golobje že kar pečeni po strehah posedajo in le čakajo, kedaj bo kdo zinil, da mu najbližji v usta pade. Ko se je pa nekaj rokodelcev na nepoznan svet v Afriko v Kamerun in Angro Peko podalo, meneč, da bodo ondi zadosti sveta za obdelovanje zastonj dobili, in da jim bodo cekini kar z drevja padali, so večinoma ondi vsi žalostno poginili na grozni mrzlici, ker niso bili vročega podnebja vajeni. Sedaj se je pa že tisto navdušenje po Nemškem za izseljevanje zdatno ohladilo. Najbolj pa Nemce straši to, da, če tudi po tistih vročih krajih še kdo prebije, če je posebno trden, ne sme piti ne vina in ne piva, kakor se tukaj pije. O drugih hujših pijačah pa niti govorjenja ni! Da bi se pa človek le mučil, pri vsem tem bi si pa še suhega grla ne smel namočiti, kakor je tega tukaj navajen, to naj dela kdor hoče, Nemci so se skesali in večinoma že nečejo o Afriki ničesar več slišati. Pomrjemo lahko doma, in nam ni treba starih kosti pod afrikansko solnce belit nositi, odgovarjajo zapeljivim agentom. Če se pa vendar že ta ali oni tjakaj preseli, gré pa vsak proti jugu, kjer je vsaj podnebje nekoliko našemu podobno. Menda tudi s Kongijsko državo ne bo nobenih vabljevih posebnost, če tudi se do sedaj vse najmičneje o njej piše. Afrika je le Afrika! Nekaj zná se splesti med Nemci in iztočnimi Afrikanci v sultanatu Zanzibar. Ondašnji sultan namreč jel je Nemce blizo Zanzibara naseljene, neznansko grdo gledati in je svojemu generalu Matevžu (Mathews) ukazal, da naj gré s 300 možmi Nemce ob Zanzibaru naseljene nadlegovat. Nemci že vpijejo po svojih časnikih za pomoč iz „rajha“ in Bismark menda tudi ne bo dolgo oprezoval, ter jim jo bo poslal. Radovedni smo na obraz, ki ga bo Zanzibarski sultan napravil, kedar se mu bodo jeli vsipati iz nemških topov šrapneli po njegovi prestolnici!

Izvirni dopisi.

S Črnega Vrha nad Idrijo, 24. maja. (Volilne zadeve.) Mislil sem, da ne bo treba pisati ničesar zaradi volitve izpod male in velike peči (skalovje nad vasjo), vendar mi danes neki notranji čut ne miruje, dokler ne zapišem nekaj Slovincem v izgled, Notranjcem pa v prid in poseben prevdarek.

Dobrodošli nam gostje obiskujejo nas v višjih dolinah in se ne sramujejo rovtarskih, na hribih bivajočih kmetov. Kaj pa, vsaj kmet je steber vsega materijelnega obstanka. V volitvah hočejo ga nekteri še za duševni napredek porabiti. In to zato, ker revček za vsako bliščečo se reč, ali pa za obljubljeno pečeno pišče se dá pregovoriti. Ali veste, kaj prebrisani Ribničani pravi? Obljubiti in dati je preveč. — O drugih časih se kmetom taki in morda ravno ti gospodje ne bodo laskali, če tudi jih zdaj tako dobro poznajo. Kót za vratmi! je kmetu od-

menjen prostor, akoravno drži denar v tresočih rokah, s kterimi hoče takim gospodom plačati vsako črko in vse delo do vinarja.

Kdo pa je vendar bil pri nas? Govoril bom samo od tistih, ki po dnevu hodijo in ob solnčnem svitu pridejo ali odidejo. Kaj se pa v mraku ali po noči godi, od tega bo odgovarjal hudobni duh, ker njemu je ponočno hinavstvo izročeno, on v noči na lov razpenja svoje mreže.

Bili so pri nas v četrtek, 21. maja, g. župan in dva njegova pomagača iz Vipave že zjutraj okolo 8. ure. Zjutrk jim pri nas ni kaj dobro dišal, ker niso prišli po pravi poti do namena svojega. Zato so jo pa kmalo odrinili proti Idriji. Pred Idrijo, mislim v Podrotji so zopet razpeli svojo mrežo. Iz Idrije so se peljali pa v Žire. Kaj so opravili, koliko jim je pot koristila in koliko glasov so priberali za svojega kandidata, g. dr. Dolencea, mi ni znano. Mislim vsaj, da kosilo in večerja sta jim enako teknila, kakor zjutrk.

Včeraj pa po Ave Mariji zvonjenji pripeljeta se k nam nepotrebni kandidat g. dr. Dolencec in njegov agitator g. V. . . . . iz Zagorja. Po vsi sili sta hotla, da mora pri volitvah g. dr. D. zmagati. Razun družih mnogih, se vé, praznih obljub, sta še nekaj nam zaprtila, če ne dobita pred volitvijo, bajé 7 do sedaj primanjkačih glasov ali volilcev za omenjenega kandidata. Te može sta toraj prišla iskat. Jih bota li našla? Ne vemo, ali vsaj dvomimo. No, to so še majhne reči! Dragi moj! Poslušaj dalje — čudi se in strmi! Protila sta nam (priče lahko dokážejo), da hočeta vse svoje volilne može napraviti zato, da bodo glasovali za g. dr. Deu-a, skrivnega kandidata, slovenski naši majki nasprotnega, kakor hitro se očitno pokaže propad g. dr. Dolenceve stranke. „G. dr. Deu, sta rekla, bo zmagal, ker ima tudi on dosti za-se pridobljenih.“ To, častiti bralec, preberi dvakrat, potem se pa še vprašaj, če je kaj takega mogoče. S temi besedami je kandidat „sine spe“, pokazal svojo barvo in povedal kakšnega značaja je on. Za to mrvico časti, katere se ne upa doseči, hoče on pozabiti svoje domoljubje. O ljubo domoljubje, o draga narodnost in druge dragocene čednosti slovenskega poslanca, s kterimi se kandidat ponaša v „Slov. Narodu“! Taki gospodje so kakor nalašč za državne poslance slovenske vstvarjeni. Čast vsim privržencem, slava volilecem, ki imajo takega kandidata!

Še je čas, premislite! Reč je premisljiva vredna. Po storjenih volitvah ne bode vse kesanje nič pomagalo. Človek pa ne sme svoje proste volje zloračiti, ampak svojo z Božjo voljo zediniti in v dobro ter vspešno delovanje obračati. Vsaj Vas skušnja uči, koliko so poslanci vredni, kteri se toliko vsiljujejo. Bodite trezni in trezno volite!

S št. Urhške gore, 22. maja. Predvčerajšnjem popoldne ob 2. uri imeli smo v Cerkljah volitev volilnih mož, da pokažemo svojo politično zrelost. Zbralo se je nas 9 glav, rečem celih devet, in sicer trije duhovniki, potem Cerkljanski g. zdravnik in pa razun župana še štirje drugi možaki, da izvolimo sedem volilnih mož. Gosp. župan se je pri tej volitvi jako moško obnašal. Volil je prvi in v svoji sveti jezi odrekel je pisalcu teh vrstic svoj volilni glas in bojda še dva druga možaka pred pregovoril, naj mene na cedilu pustita in tako nisem bil izvoljen za volilnega moža, kakor se je pri drugih volitvah vselej zgodilo. Morebiti župan misli, da je to mene, Bog vedi, kako hudo zasklelo. Naj nikar si ne domišljuje kaj takega. S tem svojim, rekel bi, otročjim vedenjem dal je le sebi pravi „testimonium paupertatis“, meni pa prihranil pot v Kranj in pa še nekaj forintov, zlasti ako bo treba dvakrat voliti poslanca.

Vsled tega sem prav mirno spal in veselega srca sem jo drugo jutro mahal v svoj „Eldorado“, v tolikanj mi priljubljeno Kokriško dolino nabirat polžekov in mahov in ta dan mi je bila sreča posebno mila. Nabral sem namreč, razun nekaj polžekov, blizo sto komadov zanimivega in redkega mahú „Mielichhoferia nitida“, veliko „Andreaea rupestris“ in pa nekaj šopkov „Coscinodon pulvinatus“, kojega pred še nisem nikjer na Kranjskem zapazil. Robič.

Iz Cerkljan na Gorenjskem, 24. maja. (Požar.) Komaj je mesec dni preteklo, kar sem vam naznanil žalostno novico o grozovitem požaru, ki je polovico vasi Šmarten vpepelil, zopet imamo v naši srenji dva požara zabilježiti. Danes štirinajst dni, to je, peto nedeljo po veliki noči, gorelo je zjutraj krog sedme ure na Spodnjem Berniku. Gospodarju Jakopcu

Domače novice.

pokončal je ogenj hišo, hlev in skedenj. Nevarnost je bila za celo vas silno velika, ker so hiše na Spodnjem Berniku večidel s slamo krite. Le slučaj, da je prejšnjo noč močno deževalo in so bile vsled tega slamnate strehe vse premočene in pa nagli pomoči — bile so na kraji nesreče hitro štiri brizgalnice, namreč, iz Zgornjega Bernika, iz Cerkljan, iz Vogljan in iz Šenčurja, se je zahvaliti, da cela vas ni pogorela. Kako je tukaj ogenj nastal, se ne vé.

Danes binkoštno nedeljo blizo šeste ure popoldan nam je pa zopet žalostni glas zvonov ogenj naznanil. Gorela je mežnja v Dvorjah, vasi komaj četrte ure od Cerklj oddaljeni. Vsled silne vročine vnela se je tudi streha zvonika podružne cerkve sv. Nikolaja. Ker pa ste bili dve brizgalnici, namreč Cerkljanska in zgornje Berniška hitro pri rokah ter so ljudje nevtrudljivo delali, z velikim pogumom in z izvanredno urnostjo iz cerkvene strehe in iz v obližji stoječih dreves vodeni curek v zvonikovo streho spuščali, zgorel je le zgornji del zvonikove strehe. Ko bi bil pa veter na nasprotno stran potegnil, bila bi cela vas vpepeljena. Zažgala je tu, kakor pravijo, neka zblaznela ženska.

Iz Celovca, 22. maja. Dobrlevaška nemčurska trdnjava je premagana! Izvoljenih je 6 narodnjakov. Izvolitev ministra Pino-ta je zagotovljena. Žitaraves volila je narodno! Na Rudi niso 3 liberalci, ampak 3 naši voljeni! 1 liberalec pa bo z nami volil. Strajaves volila je 5 narodnjakov, g. Einspielerju manjka še 5 glasov. Bog pomagaj naprej! Živio Slovenci!

Iz Celovca, 24. maja. Iz Smerč in Skočidola ni nobenih poročil. Najbrž niso vgodna. — V Hodišah so nemško-liberalci zmagali za 3, v Vetrinji za 2, v Žihpoljah za 1 glas. V teh občinah so tedaj dobili 10 glasov, pa to jim nič ne pomaga; Pino bo gotovo izvoljen; ima v Velikovecu velikansko večino zagotovljeno.

S Štajarskega, 24. maja. (Volitve volilnih mož) bodo se kmalo dogotovile in s tem občno volilno gibanje poleglo; kajti po volitvah volilnih mož si še k večjemu le ponudniki prizadevajo omahljive volilne može nasprotnemu kandidatu izneveriti in za-se pridobiti, drugzega pa se ne dá nič več opraviti.

Sploh so letos volitve volilnih mož po Štajarskem bile v kljub večji vdeležbi mirniše od prejšnjih, in z vspehom smemo Slovenci tudi zadovoljni biti, kajti ne gledé na volitev Celjske okolice smo večidel v dvomljivih občinah zmagali in v Mariborskem volilnem okraju smo v mnogih občinah letos dobili narodne volilne može, kjer jih še nikoli nismo imeli. Celó v Mahrenberški okolici so se Slovenci zdramili ter v dveh občinah zmagali, v drugih pa vsaj pokazali, da se zavedajo, kaj da so.

Izvolitev narodnih ponudnikov č. g. Božidara Raiča v Ptuji in g. M. Vošnjaka v Celji je bila že od kraja tako zagotovljena, da si nemčurji niti upali niso njima kakšne protikandidate postaviti, za barona Goedelna v Mariborskem okraju pa tudi ni več strahu, ker je že zdaj izvoljenih več kakor polovica narodnih volilnih mož, dasiravno še vse volitve niso dokončane.

Po tem vspehu se smemo nadjati, da prihodnjič tudi dr. Schmiderer, ko je že zdaj v Mariborski okolici edini mogoči protikandidat, ta nehvaležni trud opusti, ter bode po celem slov. Štajaru v kmetskih občinah ogromna večina volilnih mož trdno stala na narodni strani.

Kedar enkrat to dosežemo, potem pa moramo z enako vstrajnostjo, kakor do zdaj v kmetskih volilnih okrajih, tudi po mestih in trgih začeti buditi zadremane in mlačne rojake, da se vzbudijo in na lastne noge postavijo ter za svoje zastopnike po lastnem prepričanju svoje može volijo, ne pa nepoznanih tujcev, ktere jim peščica privandranih Nemcev vsiljuje. Do zdaj so mestjani in tržani po slov. Štajaru žalobno tako volili, in strah nas obhaja, da bodo tudi takrat Celjani za Dunajskega advokata, Mariborčani pa za bivšega tirolskega profesorja rajši svoje glase dajali, nego za poznanega domačina, ki pozná domače razmere in jih želi v resnici po moččnosti zboljšati. Sicer pa si povsod volilec izvolijo takšnega poslanca, kakoršnega so vredni, in na Dunaji lahko po vedenju poslancev sodijo njihove volilce. Sapienti pauca...

(Potovalcem na Velehrad in v Prago.) Ono gospodo, ki se bode vdeležila potovanja na Velehrad in v Prago, opozarjamo, da bodo na Dunaji, v Olo-muci, v Pragi in Brnu pripravljena brezplačna stanovanja. Kdor bi želel dobiti tako stanovanje, naj to oglasi odboru, kedar bode pošiljal denar za vožnjo. — S prijavi sploh ni preveč odlašati, ker bi se sicer odboru ravno za poslednje dni preveč kopičilo delo.

(Knjižica o življenju in delovanju svetih slovanskih blagovestnikov Cirila in Metoda), katero je sklenil izdati v spomin letošnje tisočletnice odbor za priredbo vlaka na Velehrad in v Prago, izšla bode nekaj čez jedno tiskovno polo obsežna in s tremi ličnimi podobnicami ozaljšana, proti koncu meseca junija. Knjižica, katero je v prostonarodni besedi spisal odlični duhovnik Ljubljanske vladikovine, dobivala se bode po 10 kr. in bode ves čisti dohodek od nje pripadel na novo ustanovljeni „družbi sv. Cirila in Metoda“.

(V mašnike posvečeni) bodo letos sledeči gospodje iz tretjega leta Ljubljanskega bogoslovskega semenišča: Ivan Ambrož iz Stražišča, Josip Kos iz Šmihela pri Rudolfovem, Josip Kramarič iz Radovice, Ivan Kunauer iz Ljubljane, Anton Mali iz Tuhinja, Ivan Pavlič iz Kranja.

(Pratkarji) so se zmotili za letošnje binkoštno vreme. Vse skozi prerokovali so lepo in stanovitno vreme, med tem bilo je pa taisto vse drugo, lelepo in stanovitno ne! V nedeljo se je še nekaj držalo, če tudi so nakopičeni oblaki in temno sive megle šetalca na dežnik opominjale. V ponedeljek celo dopoldne rosila je „binkoštna rosa“. Popoldne se je bilo v Ljubljani zopet zvedrilo, kar je mnogo šetalcev izzbavilo pod milo nebo.

(Legitimacije) za državnozborske volitve po Ljubljani raznašajo se v edinozveličavni nemščini. Natisniti dala jih je c. kr. deželna vlada, napolnile so se s pisano nemško vsebino tudi ondi, menda vse le zarad ravnopravnosti.

(Umrl je) v soboto popoldne bivši župan Moščanske županije, g. Martin Bavdek, v 56. letu svoje starosti. Pokojni je bil ves čas svojega življenja zvest domoljub. Pokopali so ga včeraj popoldne ob 4. uri pri sv. Krištofu. Naj v miru počiva!

(Vojake) je ogledaval danes dopoldne tukajšnji brigadir generalmajor Groller in jih je pohvalil.

(Sladkorju) gré cena zopet kviško; tudi v Trstu mu je kupčija živahneja postala. V Ljubljani smo ga dolgo časa kupovali po 36 krajcarjev na drobno; pred 14 dnevi nastavili so ga po 38 in danes je že po 44 krajcarjev kilogram.

(Razpisana) je služba pristava pri c. k. okrajni sodnji v Kamniku. Prošnje v 14 dneh na c. kr. predsedništvo deželne sodnije. Zahteva se dokazano znanje slovenskega in nemškega jezika.

(Služba paznika) na Ljubljanskem Gradu je razpisana. Nese 260 goldinarjev in pa 25% doklade, službeno obleko, stanovanje za paznika, kurjavo, svečavo in vsak dan 840 gramov kruha. Prosilec ne sme čez 35 let star biti, poštenega obnašanja; nemščine in slovenščino zmožen. Prošnje v 4 tednih na c. k. državno pravdnštvo v Ljubljani.

(Posojilnica v Krškem) bode svoje delovanje pričela s 1. julijem t. l. Od vlog bode dajala 4% obresti, posojila pa bode obrestovala s 6%.

Načelstvo.

(Iz Roba.) Naša (Turjaška) občina je izvolila 6 odločno narodnih volilnih mož (med njimi č. g. župnika), kateri bodo enoglasno volili od centr. vol. odbora priporočenega kandidata. — Živela sloga in disciplina!

(Za prof. Šukljeja), ki se je pripeljal v nedeljo zvečer v Litijo, agitira pri učiteljih baron Taufferer. Zares, lepo priporočilo za dolenskega kandidata, tako zvanega narodnjaka. Ali ka-li!

(V Krškem) so volilec 21. t. m. pri volilnem shodu, ki ga je sklical bivši državni poslanec gosp. grof Margheri, zopet njega kandidatom proglasili. Vsi Krčani so edino in izključljivo le za dose-danjega poslanca g. Margheri-ja. Nasprotni kandidat Dunajski profesor g. Šuklje, ima do zdaj dva glasova zagotovljena — in veliko več jih nima pričakovati. „Živeli Krčani!“ Slovenci, pridite 2. junija vsi na volišče, da ne zmaga nemčurski kandidat dr. Wurzbach, kar bi bila velika narodna sramota!

(Dr. Dolencev volilni shod v Postojni) na binkoštni ponedeljek je vlada prepovedala. Vzrok nam ni znan. Sicer mora pa ta čin vlade vdeležencem jako po volji biti, ker jih je rešil velikanske fijaske, kajti razun agitatorjev ni bilo skoraj nobenega volilca videti. Kakor se nam poroča je kandidatu Obrezi že 100—110 glasov zatrjenih. Če vam še povemo, da je število vseh glasov po kmečkih občinah na Notranjskem 150, potem že veste, koliko se jih ima g. Dolencev nadjati. Vsled tega so pa tudi že najhujši agitatorji njegovi obupali.

(Postojnska jama) je bila letos slabo obiskana. Vzrok temu je bilo zjutranje deževanje, katero je pa že v sredi dopoldneva ob 9. uri prenehalo in tem je bilo najlepše popoldne, kar si ga le misliti zamorete. Največ poguma kazali so vrli Rečani, katerih se je jako dolg in gostonatlčen vlak pripeljal. Vse hvale vredno je postopanje jamskega oskrbnštva, ki je letos že kmalo po 2. uri jamo odprlo in s tem tisto negnjusno gnječo pred jamo zadržalo.

(Šukljejeve kozle) na političnem in verskem polju prinaša sobotni „Vaterland“ v dopisu iz Dolenskega, v katerem dopisnik ob enem pred nepoklicano in posili-kandidaturo g. profesorja po dolenskih mestih svari. Dopisnik mora biti jako dobro znan z imenovanim profesorjem, ker se še celó zabavlja spominja, ktere je profesor Šuklje ob svojem času kot učitelj zgodovine, v šoli na katoliško cerkev spuščal. Sploh je pa nevladni kandidat prof. Šuklje jako spreminjavast, pravi dopisnik dalje, in to je ravno, kar ga nam ne more za poslanca priporočati. Do sedaj poznali smo ga vedno za „oberliberalca“. Ob času volitve smuknil je v kuto; iz najzlobnejega nasprotnika duhovščine prevelil se je v najkroteje jagnjiče, iz nevernega Tomaža postal je h krati najboljši katolik. V očigled tega res ne vemo, kdo nam bi bil porok, da se profesor Šuklje po dovršenih volitvah in po zadobljenem mandatu zopet ne prevrže in nam sovražen ne postane, kakor nam je bil, kajti cela njegova preteklost ni drugzega nego dolga vrsta nedoslednosti, za ktere vsi drugi dobro vedo, samo g. profesor nič vediti noče. Na te nam ni več zidati mogoče. Zarad tega ima on med duhovščino tudi največ nasprotnikov, ker ga še kot dijaki poznajo. Kdor pa tega ne veruje, bere naj njegove spise in uvodne članke iz „Slov. Naroda“ prejšnjih let. Obžalovanja vredno pa je, da se po deželi celó čuje, da njegovo kandidaturu podpira celó sama visoka oseba s privatnimi pismi na nektare učitelje, opominjajoč jih naj se za gosp. Šukljeja potrudijo. Dalje hoče „Vaterland“ tudi vedeti, da je prof. Šuklje v zasobnem pismu nekemu sodnijskemu uradniku tudi razumiti dal, da je sicer po službenih letih že na vrsti do povišanja; to se pa ne bo zgodilo, ker ima dotični jurist pri gosp. deželnemu predsedniku piko, in minister Pražak pri vsakem povišanji sodnijskih uradnikov tudi deželnega predsednika popraša, kaj in kako. Če mu je toraj povišanje ljubo, naj si nekaj lavorik z agitacijo nabere pri Šukljejevi kandidaturi in črna pika — se bo zbrisala. „Vaterland“ pravi in tudi mi smo tega prepričanja, da se pravosodni minister g. Pražak pri imenovanju pravosodnih uradnikov ne bo s politiko pečal; vsekako pa ta dogodbica označuje sredstva, kakoršnih se je g. profesor že lani meseca oktobra posluževal, kedar se je namreč to godilo. In ta g. profesor se nam še drzne o javni morali pisati? Da, ko bi na njegovih pojmih javna morala slonela, žalostna bila mu majka.

(Kamenito ploščo) mislijo vzdati v sv. Križi pri Proseku s sledečim napisom: „Ko je dne 14. maja 1885 „Tržaški Sokol“ obiskal sv. Križ, prepovedal je (gotovo prvi v Avstriji) magistratni komisar Kaischek Križanskim godecem gosti „cesarsko himno“, to v večem spomin.“

(Buzetci) v Istriji so se obnesli pri prvotnih volitvah, da jih moramo javno pohvaliti. V ponedeljek so se pričele volitve in so trajale do petka. Več nego 1200 mož je prišlo na volišče in so morali mnogi po več časa ondi čakati, da so na vrsto prišli. Živež so jim od doma nosili po 5 do 6 ur daleč, prenočevali so pa kar po ulicah. Vsed tolike vstrajnosti so pa tudi sijajno zmagali. Slava jim!

(Za železnico Hrpelje-Trst) pričel se bo ogled zarad odkupa zemljišč, koder bodo železnico delali na 8. junija. Pričeli bodo v Hrpelji ob poludesetih zjutraj.

(Strupene gobe) imela je minoli teden v Gorici družina Kl. za večerjo. Takoj po večerji obšle so slabosti gospoda, gospo in dekle. Gospod je imel

na veliko srečo še toliko moči in zavednosti, da je bližnjega zdravnika poklical, ki jih je gotove smrti rešil.

(Prekrasne slike) sv. Cirila in Metoda dobivajo se v Katoliški Bukvarni, kjer so tudi na ogled razpostavljene. Posebno fotografovane so Vam čudovito lepe. Cena jim je jako niska od 2 in 3 krajcarjev do 1 gld. 20 kr. Poslednja je cena heliotipije, ki bi bila v vsakem salonu na svojem mestu.

(„Ljudske knjižice“) 10. snopič po 6 krajcarjev, ki cele 4 pole obsega, pozdravil nas je z razno drobnjavo g. J. S. Gombarovega za binkošne praznike. Današnji zvezek ima vseskozi kratke večinoma že znane povesti po „Vrtcu“. Kljub temu se bodo pa našim seljanom izvestno prilegale, ker so za pripovedovanje, kakor nalašč pisane. Naj bi se jih pač tu pa tam bolj premožni gospodarji naročili za svoje posle, s čemur bi jim ravno jako prijetno zabavo za nedelje in praznike popoldne preskrbeli, ter bi jih tako od igre za denar, od nesramnega klafanja in pijančevanja odvracali. Za nje bi bilo boljše in posli sami bi jim bili hvaležni za to.

V pojasnilo.

Gosp. dr. Hinko Dolenc je svojemu oklicu do volilcev, ki ga proglašajo v „Slov. Narodu“ od 21. t. m. dostavil tudi to, da on centralnega volilnega odbora ne priznava, ker se je ta samovoljno in brez mandata za takega proglasil.

Na ta oponos mi bodi dovoljeno v imenu centralnega volilnega odbora odgovoriti to-le: Jaz jako obžalujem, da se g. dr. Hinko Dolenc, ni vdeleževal zadnjega deželnega zbora in obravnava narodnega kluba in da zatoraj ne vé, da se je pri volitvi izvrševalnega odbora posebno povdarjalo to, da bo imel ta tudi voditi volitve za državni zbor in da se je zlasti s tega ozira prvotno število njegovih udov pomnožilo.

Izvrševalnega odbora prvemestnik:
Luka Svetec.

Odgovor

na odprto pismo g. Fatur-ja v „Slov. Narodu“ štev. III od dne 18. t. m.

Minulo leto izrazil sem se bil nasproti gospodoma Domicelju in Faturju iz Zagorja, da hočem pri prihodnji volitvi poslanca po svoji moči delati na to, da se oni izvoli poslancem, za ktere ga bi se izrekla večina Notranjcev v Postojnskem glavarstvu.

Pod imenom „večina Notranjcev“ pa, se vé, da nisem mislil samo gosp. Fatur-ja ali pa Zagorsko občino, marveč resnično večino volilcev celega Postojnskega okraja.

Držeč se dane obljube, pa tudi nisem hotel prej javno kot kandidat nastopiti, dokler nisem poizvedel mnenja in želje dotičnih volilcev.

Odposlal sem bil nad 80 pisem do odličnih in v volilnih zadevah merodajnih gosp. volilcev Postojnskega okraja, v katerih sem jim sporočal, da je moj namen, kot bivši državni poslanec zopet pri bodoči volitvi dandirirati, a ob enem sem jih izrečno prosil, naj mi svoje misli o tem gotovo jasno in odkritosrečno razodenejo in brez ovinkov naznanijo, če so z menoj zadovoljni. Na to sem prejel skoraj od vseh teh gospodov in sicer: iz Vipave, Šturja, Št. Vida, Cola, Slapa, Goč, Vrhpolja, Senožeč, Knežaka, Prema, Košane, Vrema, Št. Mihela, Vrabčevega, Hrenovice, Slavine, Trnovega, Dol. Zemon, St. Petra, Zagorja, Nove Sušice, Kilovšeca in Budanja in iz nekterih krajev po več pisem, v katerih se mi je pripoznala in razodela splošna zadovoljnost in izrazila želja, da poslanstvo zopet prevzamem.

Vse te pisma hranim skrbno in v drag spomin naklonjenosti svojih volilcev Postojnskega okraja in jih bodem z onimi enakimi, ki sem jih prejel iz Logaškega okraja vselej smatral in varoval kot dragocenost; vendar jih pa tudi g. Fatur-ju pokažem kadar le hoče, če sicer to želi.

Potem še-le sem se odločil javno kot kandidat nastopiti, ker sem bil uverjen, da je ogromna večina Notranjcev na moji strani.

Dne 12. t. m. mi je pa došlo od g. E. Vilharja, svaka g. dr. Dolenca, pismo ktere ga je tudi g. Fatur podpisal z naročilom odstopiti od kandidature, brez dvombe, da na korist njegovega svaka.

No, da tega nisem storil, in da se tudi tej smešni zahtevi vdal ne bom, naj bode tu le memogredé omenjeno.

Razvidno je toraj, da je g. Faturjeva izjava, da nisem držal svoje besede, popolnem jalova in da ne zasluži, da bi jo na dalje resno hotel razmotravati. Cérknica, dne 20. maja 1885

Adolf Obreza.

Izjava.

Kakor mi poroča neki prijatelj z Dolenjskega, v Mokronoškem okraju razširjajo govorico, kakor bi bil jaz tam za kneza Windisch-Grätzta agitiral z obetanjem, da bode on kupil tamošnjo grajščino. V gostilni g. župana bivajoči ljudje so bajé rekli: „Mi bi že volili kneza Windisch-Grätzta ali on ni naš domačin, nima nobenega posestva na Kranjskem.“ Na to bi bil jaz baje odgovoril: „Če Windisch-Grätz še ni, bo pa kmalo posestnik na Kranjskem, in sicer ravno tukaj v Mokronogu, ker je on že v barantiji z g. baronom in bo kupčija kmalo sklenjena, ako že ni.“ To je čisto neresnično. Prišel sem 8. t. m. popoldne k g. župniku Zorec v Mokronog. Ko sva z griča ogledovala okolico, omenil sem mu, da je lani knez Windisch-Grätz nameraval kupiti Ribniško grajščino, in da mi je kazal tudi zemljišni izkaz in cenitveno polo Mokronoške grajščine, rekši, da bi mu bila ta veliko ljubša od Ribniške, ker je bližje železnice. Nisem mu pa tega povedal z namenom, da bi to dalje pravil, ali pa s tem celó agitirati hotel, ampak ker g. Zorec pozna obe grajščini, in sem mislil, da ga bo zanimalo to vedeti. Po treh popoldne sva šla z g. župnikom v gostilno g. župana Pižmohta, kjer sva našla gosp. notarja Pehanita in smo se pogovarjali vsakdanje reči. Ko je on odšel, ostali smo jaz, g. župan in g. župnik Zorec sami in vprašal sem g. župana, kako je kaj z volitvijo, ter sem omenjal, da se je knez kot poslanec vedno stanovitno držal narodnih poslancev in z vplivno svojo besedo pri ministerstvih marsikaj opravil, kar bi kdo drug morda ne bil. G. župnik Zorec je na to omenjal najinega pogovora gledé grajščine, rekši, da knez morda še kupi Mokronoško grajščino, na kar sem jaz odgovoril, da se to ne more trditi, ker kdor ogleduje zemljišne pole, pač ne dela še kupčije. Pozneje je prišel g. sodnik dr. Škofic, s katerim smo se razgovarjali o političnih razmerah, in on mi bo pritrnil, da jaz nisem v misel jemal, da bi knez kupoval grajščino; ali je g. župnik Zorec pred njim tega omenjal, se ne spominjam. Prišli so potem v gostilno štirje možje, o katerih mi je g. sodnik rekel, da so volilci. Vendar pa nisem z njimi besede spregovoril ne o volitvah, ne o kaki drugi reči, tedaj tudi nihče ni mogel govoriti, da kneza nečejo voliti, ker ni naš domačin, in ker nima posestva na Kranjskem. G. župnik Zorec, g. sodnik dr. Škofic in jaz smo precej potem odšli iz županove gostilne proti farovžu. In dasiravno smo celi večer skupaj ostali, mi bode g. sodnik tudi to potrdil, da nismo niti besedice več spregovorili o volitvah ali o političnih razmerah. Vse drugo, kar se je o mojem bivanju v Mokronogu govorilo, je toraj izmišljeno.

V Ljubljani, 26. maja 1885.

Karl Klun,
kanonik.

Telegrami.

Novomesto, 25. maja. Pri mnogobrojnem volilnem shodu sta Šuklje in Margheri govorila. Šuklje popolnem propal, Margheri od velike večine navdušeno sprejet. Navzoča gg. Svetec in Vošnjak. Margherijeva izvolitev zagotovljena.

Krško, 26. maja. Profesor Šuklje si je danes ogledal s svojim adjutantom Krško mesto, ter se na to urno in prav mirno odpeljal pod varstvom javnih organov na Dunaj.

Krško, 26. maja. Šolski nadzornik Lapajne se je danes s Šukljejevim svakom odpeljal v Novomesto, v Gorjance, v Črnošnice, Toplice in Žužemberk agitirat za Šukljeja. Narodnjaki pozor!

Podraga v Vipavi, 26. maja. Med 61 volilci, 50 za gospoda Obrezo.

Št. Vid pri Vipavi, 26. maja. Obrezovci propadli, zmagala vino in laž.

Pariz, 25. maja. 2000 dijakov napravilo je družini Viktorja Hugona ovacijo; 350 deputacij je že vpisanih za vdeležitev pri pogrebu.

Umrli so:

22. maja. Pavla Mihelič, čevljarjeva hči, 11 mes., Vegovo ulice št. 12, gripa.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

26. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 30	kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 75	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 10	„
Papirna renta, davka prosta	98 „ 30	„
Akcije avstr.-ogerske banke	857 „ —	„
Kreditne akcije	285 „ 80	„
London	124 „ 80	„
Srebro	— „ —	„
Francoski napoleond.	9 „ 88 1/2	„
Ces. cekini	5 „ 86	„
Nemške marke	61 „ 15	„

Služba organista in cerkovnika

je pri sv. Lovrencu na Bizeljskem (Štajarsko) za oddati. (1)

J. pl. Trnkóczy,

lekar „pri zlatem samorogu“,
priporoča in razpošilja s poštnim povzajem
Marijceljske kapljice
za želodec,

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodecu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodecu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vrtnici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gold.

Svarilo! Opozorjamo, da se tiste istinite Marijceljske kapljice dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri J. pl. Trnkóczy-ju. Razpošiljava se le jeden tucat.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču,

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žecih, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ z zraven stoječim znamenjem; 1 stekl. 50 kr.

Zahvala.

Gospodu J. pl. Trnkóczyju, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na protinski bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujsa prihajala in vže več dni niso mogli stopiti na nogo, spominim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet za 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res, imel je čudovit uspeh, da so se po kratki rabi tega zdravila oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam toraj dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednaki bolezni priporočam. Vaši blagorodnosti pa izrekam najprisrčnišo zahvalo, vzvsem spoštovanjem vdani

Franc Jug,
posestnik v Šmarji p. Celji.

(8)

Planinski želiščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno olje,

najboljše vrste, izborno zoper braunore, pljučnico, kožne izpuške in bezgavne oteklino. 1 stekl. 60 kr.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživiljajoče, zapreč pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kričistilne kroglice,

c. k. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se vže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpjenih udih, skazenem želodecu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gl. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Izvrstna homeopatična zdravila se pri nas zmirom frišne dobivajo.

Naročila z dežele izvrše se takoj

v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. Trnkóczy-ja
na mestnem trgu v Ljubljani.